

KIM SĄ GŁUPIE PANNY

Nadejście Królestwa Niebios będzie podobne do dziesięciu panien, które wzięwszy swoje lampy, wyszły na spotkanie oblubieńca. Pięć z nich było mądrych, a pięć głupich, bo nie wzięły ze sobą oliwy do lamp. Mądre wraz z lampami zabrały też naczynia z oliwą. A gdy oblubieniec długo nie nadchodził, wszystkie się zdrzemnęły i posnęły. Wtem o północy powstał krzyk: Oto oblubieniec! Wyjdźcie na Jego spotkanie! Wówczas wszystkie panny się ocknęły i wzięwszy swoje lampy, głupie rzekły do mądrych: Dajcie nam trochę waszej oliwy, bo nasze lampy gasną. Mądre na to odpowiedziały: O nie! Bo mogłoby nie starczyć nam i wam. Idźcie raczej do sprzedawców i kupcie sobie. A gdy one poszły kupować, wtedy nadszedł oblubieniec i te, które były gotowe weszły z nim na wesele i zamknięto za nimi drzwi. A gdy przyszły pozostałe panny, mówiąc: Panie! Panie! Otwórz nam. To On odpowiadając im rzekł: Zaprawdę powiadam wam, nie znam was. Czuwaj więc, bo nie znasz dnia ani godziny, o której przyjdzie Syn Człowieczy” (Mt 25:1-13).

Przypowieść o mądrych i głupich pannach ma bardzo szeroki kontekst, bo nawiązuje do duchowych warunków zbawienia, które Jezus przedstawił w ogółach w Kazaniu na górze (Mt 5-7), a apostołowie doprecyzowali w listach apostołskich. W tekście greckim nie są to panny, lecz dziewice. Każda z nich potrafiła pobożnie żyć i była potencjalną oblubienicą, ponieważ narodziła się na nowo z wody i z Ducha (Mk 13:32-33). Każda z nich została oczyszczona ze swoich grzechów i otrzymała Ducha Świętego, dzięki któremu rozumiała Pisma (miała świecącą lampę), bo Słowo Boże jest światłem dla naszych nóg, na wąskiej drodze za naszym Panem (Ps 119:105).

Ta przypowieść mówi o stanie ludzkiego ducha, dlatego odnosi się do wielu sfer życia odrodzonych ludzi, tj: opamiętanie, pokuta, uśmiercanie swojej cielesności, stosunek do ludzi tego świata, relacje z braćmi i siostrami, życie w prawdzie, oraz stosunek do fałszywych nauk usprawiedliwiających konsumpcyjny styl życia. Dlatego na końcu Kazania na górze, Jezus ostrzegł wszystkich swoich uczniów, że do Jego Królestwa Niebios nie wejdzie żaden legalista, którego sprawiedliwość nie przewyższa sprawiedliwości faryzeuszów i uczonych w Piśmie (Mt 5:19-20), a ktokolwiek zignoruje nawet najmniejsze Jego przykazanie i tak będzie uczył innych, ten będzie zaliczony do najmniejszych w Królestwie Niebios, a każdy kto będzie wypełniał Jego przykazania i tak będzie uczył innych, ten będzie zaliczony do wielkich w Królestwie Niebios. W szczególności wyłożył to apostoł Paweł w Liście do Galacjan 5:19-21, gdzie wymienia duchowe grzechy, których dopuszczają się faryzeusze i uczeni w Piśmie, których Bóg też nie toleruje.

Napisano tam też, że wszystkie panny zasnęły. Kościół zasypia zawsze wtedy, gdy nastaje czas dobrobytu, a budzi się, gdy zaczyna być prześladowany. Jednak pomimo tego, że wszystkie panny się obudziły, to we wnętrzu połowy z nich nie było tego, czego oczekuje Jezus. A Jezus oczekuje od swoich uczniów jedynie wiary w swoje słowa, potwierdzonej przestrzeganiem przykazań (1J 5:3). Dzięki temu następuje duchowa przemiana, dzięki której odrodzony człowiek zaczyna mieć duchowe oczy (Rz 12:1-2) i przestaje być egoistą żyjącym dla samego siebie lub dla mamony, i zaczyna się w nim przejawiać Boża miłość agape, dzięki której potrafi miłować nawet swoich wrogów.

Więcej na temat Bożej miłości agape znajdziesz w tekście, pt:

[AGAPE – MIŁOŚĆ ODZWIERCIEDLAJĄCA BOŻY CHARAKTER](#)

Ciało (cielesność) jest biblijnym synonimem egoizmu, który zawsze jest przyczyną bólu, cierpienia, obojętności, wyzysku i łez. Egoizm jest przeciwieństwem Bożej miłości agape (altruizmu), która zawsze szuka wyższego dobra innych istot, dlatego Bóg potępia egoizm w takim samym stopniu, jak każdy inny grzech. W świetle Słowa Bożego, wierzący egoista ma tak samo nieczyste intencje jak diabeł, dlatego egoiści nie są ani solą ziemi, ani światłem dla tego świata i nadają się wyłącznie do tego, aby z powrotem zwrócić ich światu (Mt 5:13). Dlatego Bóg zobowiązał, każdą odrodzoną osobę do codziennego brania swojego krzyża i uświęcenia własnego życia, aby umierał jej egoizm, a na jego miejscu pojawiał się altruizm (Mt 10:38). Człowiek, który nie wykazuje pokory przed Bogiem i nie uśmierca swojej cielesności, może dobrze wyglądać w oczach ludzi, ale wewnątrz nadal nie jest duchowy, tylko cielesny, gdyż jego serce nadal jest pełne duchowych nieczystości, takich jak: chciwość, materializm, zazdrość lub chęć dominowania i szukania własnej chwały.

List do Rzymian 6:5-6 mówi, że jeśli narodziłeś się na nowo (wrosłeś w podobieństwo Jego śmierci), to zostaniesz zbawiony (wrośniesz w Jego zmartwychwstanie) jeśli zrozumiesz, że twój stary człowiek (twoja grzeszna natura) została wraz z Nim ukrzyżowana, abyś był w stanie unicestwić twoje grzeszne ciało, aby dłużej nie służyło grzechowi. Człowiek mający grzeszną naturę, nie będzie unicestwiał swojego ciała, aby dłużej nie służyło grzechowi, bo ma grzeszną naturę i naturalnie lubi grzeszyć. A natury stworzenia nie da się zmienić. Dlatego gdy wierzący człowiek daje się zanurzyć w wodzie, to Bóg najpierw uwalnia go od jego grzesznej natury (starego człowieka), przebacza mu wszystkie dotychczasowe grzechy i daje w darze Ducha Świętego, aby mógł zacząć nowe życie.

Ale taka osoba nadal jest pełna egoistycznych nawyków, a jej serce nadal wypełniają cielesne pożądliwości, bo jej umysł wciąż jest pełny świeckich wyobrażeń, którymi nasiąknął w starym życiu. W sercu takiej osoby nie ma jeszcze Bożej miłości agape, bo jej serce nadal przypomina śmietnik pełny duchowych nieczystości, które nabierał w starym życiu i których teraz musi się pozbyć. Gdy człowiek wyrzuci ze swojego serca jakiegoś śmiecia, wtedy Duch Święty wypełnia to miejsce. Gdy wyrzuci następnego śmiecia, to Duch Święty wypełnia następne miejsce, a gdy wyrzuci trzeciego śmiecia, to Duch Święty może wypełnić kolejne miejsce, itd. Na tym polega napełnianie się Duchem Świętym. Im mniej nieczystości w twoim sercu, tym więcej miejsca dla Ducha Świętego. A jeśli ktoś tego nie robi, to w jego sercu jest ciasnota (2Kor 6:12), która przejawia się świeckim myśleniem, egoistycznych pragnieniach, materializmie, chciwości, zazdrości, skąpstwie i wszelkim złym czynie. Dlatego 1 List do Tesaloniczan 4:7-8 mówi: „*Kto to odrzuca, ten odrzuca Boga Ojca, który dał mu swojego Świętego Ducha*”. Dlatego bez uświęcenia nikt nie ujrzy Pana (Hbr 12:14).

Po nawróceniu Bóg nie resetuje ludzkiego umysłu, nawyków ani cech charakteru, dlatego w Liście do Rzymian 12:1-2, każdy odrodzony człowiek jest wzywany, aby nie upodabniał się do tego świata i nie czerpał z niego wzorców, tylko składał swoje ciało, jako świętą żywą ofiarę i przemieniał się przez odnawianie swojego umysłu, aby umiał rozróżnić, co jest wolą Boga, co jest dobre w oczach Boga, co jest miłe Bogu i co jest doskonałą wolą Boga dla jego życia, w odróżnieniu od Bożych dopustów (Rz 12:1-2). Ci którzy tego nie robią, do końca życia pozostają duchowymi ślepcami, bez względu na to, jakie mają wykształcenie, jak są tytułowani i jakie pełnią funkcje.

Pierwsze przykazanie mówi: „*Ja Jestem twój Pan i Bóg, który cię wyprowadził z domu niewoli w ziemi egipskiej. Nie będziesz miał innych bogów obok mnie*” (Wj 20:2-3). Z tego wersetu wynika, że głupie panny zostaną odrzucone głównie z powodu tego, że mają dwoiste serca (Mt 12:25), bo pragnąc Bożych błogosławieństw, równolegle dążą do tego, co oferuje świat.

Ich serca nadal się pełne egoizmu, cielesnych pragnień i wszelkich innych duchowych nieczystości - wrogich zamysłem Bożego Ducha. Dlatego w ich sercach nie ma oleju, który obrazuje czystą Bożą miłość agape, którą Bóg chce napełnić każdego człowieka. W Księdze Objawienia 21:27 napisano, że „do Nowego Jeruzalem nie wejdzie nic, co jest duchowo nieczyste, ani nikt, kto kłamie lub czyni jakkolwiek obrzydliwość”. Wejdą tam tylko ci, którzy się uświęcają i dają się prowadzić Duchowi Świętemu, bo chcą być czysti przed Bogiem. List do Rzymian mówi: „Ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą, bo zamysły ciała są wrogie zamysłem Bożego Ducha” (Rz 8:6-8). Duchowy staje się tylko ten, kto krzyżuje swoją cielesność i coraz bardziej upodabnia się do Jezusa. „Dlatego teraz nie ma potępienia tylko dla tych, którzy będąc w Chrystusie Jezusie nie chodzą według ciała, ale według Ducha” (Rz 8:1 BG, UBG, TNP).

[W Bibliach tłumaczonych z katolickich manuskryptów Aleksandryjskich, treść tego wersetu została pozbawiona drugiego członu, który nadaje kontekst ósmemu rozdziałowi Listu do Rzymian!!!]

Aby dowiedzieć się co w praktyce odróżnia głupie panny od mądrych, należy też sprawdzić, co Bóg nazywa mądrością, a co głupotą i kogo nazywa głupcem.

BIBLIJNA CHARAKTERYSTYKA GŁUPOTY

*Głupcy gardzą Bożą mądrością i karnością (Prz 1:7),
... głupiec spoufała się z Bogiem i czuje się bezpieczny (Prz 14:16).*

(Prz 9:13-18) „Głupota jest rozwiązła, pusta i bezwstydna. Siedzi na tronie u wejścia do swojego domu, w najwyższym punkcie miasta i woła do przechodniów, którzy chodzą własnymi drogami: Kto jest prostakiem, niech tu wejdzie. A do nierozumnego mówi: Kradziona woda jest słodka, a chleb pokrętnie zdobyty lepiej smakuje. Lecz taki nie wie, że jest to miejsce prowadzące do śmierci, a zwabieni przez nią kończą w otchłani szeolu”. (Prz 14:8) „Głupota, to bezmyślne zwodzenie samego siebie”. (Prz 14:24) „Głupota jest koroną głupców”. (Prz 15:21) „Głupota cieszy nierozumnego”. (Prz 19:2-3) „Głupota prowadzi człowieka na manowce, a potem wybucha gniewem na Pana”. (Prz 27:22) „Jeśli zetrzesz głupca w moździerz z krupami, to i tak nie opuści go głupota”.

Prostak - w znaczeniu biblijnym, to płytki i nieojalny materialista, pozbawiony wyższych wartości, który zawsze idzie tam, gdzie więcej dają, bo do szczęścia jest mu potrzebne tylko samozdowolenie, pełny portfel, dobry samochód, telewizor, piwo, wczasy w Egipcie lub podziw gawiedzi.

(Kazn 7:25-26) „Gdy zwrócisz swoje serce ku poznaniu, badaniu oraz szukaniu mądrości i właściwej oceny, to zrozumiesz, że bezbożność jest głupotą, a głupota szaleństwem. I odkryjesz, że bardziej gorzka niż śmierć jest kobieta (wielka wszetecznic), której serce jest jak sidło i sieć, a jej ręce jak więzy. Kto się Bogu podoba, ten przed nią ujdzie, lecz kto żyje w grzechu, tego ona usidli”.

PRZEJAWY GŁUPOTY

*Głupcze, tej nocy zażądamy twojej duszy i czyje będzie to, co nagromadziłeś?
Tak będzie z każdym, kto gromadzi skarby na ziemi, a nie ma bogactw u Boga (Łk 12:20-21).*

Przejawy głupoty są wymienione 2 Liście do Tymoteusza 3:1-9. Apostoł Paweł mówi tam, że cielesni ludzie całe życie się uczą, ale nigdy nie dochodzą do poznania prawdy i wciąż są anty świadectwem, bo przeciwstawiają się prawdzie jak czarownicy faraona (Jannes i Jambres). Ale daleko nie zajdą, albowiem ich głupota jest widoczna dla wszystkich (2Tm 3:8-9), bo wykazują takie cechy, jak:

(1) egoizm, (2) chciwość, (3) zarozumiałstwo, (4) arogancja, (5) bluźnierstwo, (6) niewdzięczność, (7) bunt wobec starszych, (8) bezbożność, (9) bezduszność, (10) nieprzejednanie, (11) oszczerstwo, (12) brak opanowania, (13) okrucieństwo, (14) fałsz, (15) zuchwałość, (16) wyniosłość, (17) nie miłują dobra, (18) dążą do samozadowolenia, (19) przybierają pozory pobożności (20) usidlają zmysłowe kobiety opanowane przez różne pożądliwości - i vice versa - głupie kobiety usidlają bezmyślnych mężczyzn, opanowanych przez cielesne pożądliwości (Prz 9:13-18). Natomiast w Liście do Galacjan 5:19-21, apostoł Paweł wymienia skutki ludzkiej głupoty:

NIERZĄD (gr. Porneia) (1) Prostytucja, cudzołóstwo i rozwiązłość seksualna. (2) Duchowe cudzołóstwo - akceptowanie niebiblijnych wierzeń lub uczestniczenie w praktykach lub obrzędach religijnych (także judaistycznych), które nie mają uzasadnienia w Nowym Przymierzu.

NIECZYŚTOŚĆ (gr. Akatharsia) Nieczyste pragnienia i intencje, oraz nieuczciwe zamiary.

ROZPUSTA (gr. Aselgeia) Lubieżność, zmysłowość, bezwstyd, egoistyczne kierowanie się pragnieniami swojego ciała i skupianie się na zaspokajaniu cielesnych pożądliwości.

BAŁWOCHWALSTWO (gr. Eidololatria – dosł. kult wizerunku). Czczenie bożków i udział w ceremoniach na ich cześć. Kult ludzi, duchów i rzeczy. Nowy Testament nazywa bałwochwalstwem także miłość do pieniędzy i uznawanie autorytetu jakiegokolwiek osoby, instytucji, gremium lub rzeczy, jako równej Bogu lub wyższej, niż Bóg i Jego Słowo.

CZARY (gr. Pharmakeia) Podstępne wpływanie na drugą osobę (lub na grupę osób) za pomocą psychomanipulacji, hipnozy lub środków chemicznych, aby zaburzyć jej świadomość i przytłumić jej trzeźwe myślenie, w celu wprowadzenia jej w błędne przekonania i zawładnięcia jej umysłem - aby jej zaszkodzić lub czerpać z niej zyski

WROGOŚĆ (gr. Echthra) Nienawiść, wrogie zamiary i postawy wobec innych osób.

SIANIE NIEZGODY (gr. Eris) W mitologii greckiej bogini chaosu i niezgody. Cechuje ją próżność, egoizm, głupota, egocentryzm, zazdrość i ciągle powodowanie konfliktów.

RYWALIZACJA (gr. Zelos) W mitologii greckiej uosobienie rywalizacji i współzawodnictwa.

NIENAWIŚĆ (gr. Thymos) Działania podejmowane pod wpływem wzburzonych emocji.

SPISKOWANIE (gr. Eritheia) Walka o wpływy, nastawianie jednych przeciwko drugim.

DZIELENIE LUDZI (gr. Dichostasia) To czasownik osobowy od matematycznego terminu *dychotomos* (pl. *dychotomia*; *dwudzielność*), który oznacza dzielenie całości na dwie wzajemnie wykluczające się grupy, tworzące jedność tylko w kontekście całości. Tego grzechu dopuszczali się *nikolaici* (*nikolaos*), o których Jezus mówi w Księdze Objawienia 2:6 i 2:14-15. *Nikolaos* to zlepek dwóch greckich słów: *nikao* - zwyciężenie, wzięcie w niewolę i *laos* - lud. Więc *nikolaitą* dopuszczającym się grzechu dwudzielności jest każdy, kto chce panować nad Bożym ludem i tworzy podziały hierarchiczne dzielące Ciało Chrystusa na duchownych i laikat, na wyszkolonych przywódców i nieświadomych profanów, na zamożnych i biedotę (Jk 2:1-10 / 1Kor 11:22). Słowa Jezusa z Księgi Objawienia 2:6 wskazują, że grzechem jest jakiegokolwiek kategoryzowanie dzieci Bożych według świeckich kryteriów, a także uznawanie osób lub instytucji, które wprowadzają taki podział.

HEREZJE (gr. Hairesis) Głoszenie nauk i wyznawanie wierzeń nie mających oparcia w Piśmie. Manipulowanie treścią Słowa Bożego (2Ptr 2:1-3; 12-15; 17-22).

MORDOWANIE (gr. Phtonos) W mitologii greckiej, syn Afrodyty - uosobienie wrogości oraz nienawiści wynikającej z chciwości i zazdrości. Niszczenie innych osób, także słowami, oraz dopuszczanie się działań mających szkodzić innym.

PIJAŃSTWO (gr. Methe) W mitologii greckiej, bogini pijaństwa z orszaku Dionizosa (Bachusa) - boga płodności, dzięki natury i wina.

HULANKI (gr. Komos) W mitologii greckiej, towarzysz Dionizosa i Ariadny uosabiający rozrywkowy tryb życia. W starożytnej Grecji, słowem komos określano wystawne uczyty, na których dominował alkohol, obżarstwo i tańce.

Ci, którzy te rzeczy czynią, Królestwa Bożego nie odziedziczą, bo „Bóg gardzi każdym, kto ma dwoiste myśli i odstępuje od Jego ustaw (Ps 119:118). Niech nie myśli, że coś od Pana otrzyma człowiek o dwoistej duszy, niestały na wszystkich swoich drogach (Jk 1:7-8). Ludzie o dwoistej duszy, przybliżcie się do Boga, a wtedy On zbliży się do was. Grzesznicy, obmyjcie swoje ręce i oczyście swoje serca. Uznajcie swoją nędzę, smućcie się i płaczcie. Niech wasz śmiech obróci się w żal za grzechy, a wasza radość w smutek. Uniźcie się przed obliczem Pana, a wtedy was wywyższy” (Jk 4:8-10). Albowiem cóż wam pomoże, że cały świat pozyskacie, jeśli na swojej duszy poniesiecie szkodę? Co wtedy dacie za swoją duszę?” (Mt 16:26).

(2Kor 6:15-18) „Jaka jest zgoda między Chrystusem a Belialem, albo jaki dział ma wierzący z niewierzącym? Jaki układ ma świątynia Boga z bożkami? Bo my jesteśmy świątynią żywego Boga, zgodnie z tym, co powiedział Bóg: Zamieszkam w nich i będę się przechadzał pośród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się, mówi Pan i nieczystego nie dotykajcie, a wtedy was przyjmę i będę waszym Ojcem, a wy będziecie moimi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący”.

MĄDROŚĆ

Mądrość, to rozumienie swojej drogi (Prz 14:8). Początkiem mądrości jest bojaźń Pana, a rozum to poznanie Świętego (Prz 9:10). Mądry boi się Boga i unika zła (Prz 14:16).

Mądrość woła głośno na ulicach i podnosi swój głos na placach, woła na rogach ulic pełnych wrzawy i wygłasza swoje mowy w bramach miasta: Jak długo wy prostacy, będziecie się kochać w waszym prostactwie, a wy szydery, będziecie mieć upodobanie w szydzeniu (z pobożności), a wy głupcy, będziecie niena-widzieć poznania? Zwróćcie uwagę na moje ostrzeżenie, bo chcę wam wyjawić moje myśli i obwieścić wam moje słowa. Ponieważ nie chcieliście słuchać, gdy do was wołałam i nikt nie zważał, gdy wyciągałam ręce, ponieważ nie szliście za moją radą i nie przyjmowaliście moich ostrzeżeń, dlatego ja będę się śmiać z waszej niedoli i będę z was drwić, gdy ogarnie was strach, niczym burza, a nieszczęście przyjdzie jak wichur. Gdy dotknie ich niedola i utrapienie, wtedy będą mnie wzywać, lecz ich nie wysłucham, będą mnie szukać, lecz mnie nie znajdą, bo nienawidzili poznania i nie obrali bojaźni Pana, nie przyjmowali mojej rady i gardzili każdym moim ostrzeżeniem. Dlatego muszą spożywać owoc swojego postępowania i sycić się własnymi radami, bo prostaków zabija odstępstwo, a głupców gubi niefrasobliwość (ignorowanie ostrzeżeń). Lecz ten, który mnie słucha, będzie mieszkał bezpiecznie i będzie wolny od strachu przed nieszczęściem (Prz 1:20-33).

Błogosławiony mąż, który nie idzie za radą bezbożnych, który nie staje na drodze grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców (drwiących z pobożności), który ma upodobanie w prawie Jahwe i rozważa jego prawo dniem i nocą. Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, którego liść nie więdnie i we właściwym czasie wydaje owoce, i wszystko co czyni wie dzie się. Nie tak jest z bezbożnymi. Oni są jak plewa, którą roznosi wiatr, dlatego bezbożni nie osto ją się na sądzie, a grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych, bo o drogę sprawiedliwych troszczy się Pan, a droga bezbożnych wie dzie do nikąd (Prz 9:11-12). Przez mądrość rozmnożą się twoje dni i wydłużą lata twojego życia. Więc jeśli jesteś mądry, to masz korzyść z mądrości, a jeśli drwisz z mądrości, to sam będziesz przez to cierpieł (Ps 1:1-6).

DLACZEGO GŁUPIE PANNY ZOSTANĄ ODRZUCONE ?

Zyskujcie sobie przyjaciół mamoną niesprawiedliwości, aby przyjęli was do wiecznych przybytków (Łk 16:9). Dawajcie, a wtedy i wam będzie dane. Oddadzą wam miarą dobrą, natłoczoną, potręszoną i przepelnioną, bo jak oceniacie innych, tak was ocenią i jaką miarą odmierzacie, taką i wam odmierzą (Łk 6:38).

Wielu odrodzonych ludzi nie wierzy, że Jezus będzie ich rozliczał z samych uczynków miłosierdzia. Ale tego dnia to właśnie twoje uczynki pokażą, czy wierzyłeś słowom Boga i zgodnie z nimi postępowałeś (bo nauka apostołska była światłem dla twoich stóp / Ps 119:105), czy tylko wierzyłeś w jakieś doktryny i hipotetyczne istnienie Boga, ale na co dzień kierowałeś się własnymi pragnieniami, racjonalnym myśleniem lub radami swojego otoczenia. Tego dnia wszyscy zobaczą, czy twoje nowe życie było skoncentrowane na pełnieniu woli Boga, czy zmarnowałeś je na gromadzeniu ziemskich dóbr (Łk 12:21). Dlatego obłudnicy, którzy dzisiaj udają pobożnych, tego dnia zostaną zawstydzeni i nie wejdą do Królestwa przygotowanego tylko dla tych, którzy są posłuszni Bogu.

Będąc kiedyś członkiem pewnego dużego zboru zielonoświątkowego zauważyłem, że nikt nie piętnował tam pustosłowia, chciwości i obłudy, będących tam normą i zasadą postępowania. Ci ludzie twierdzili, że głupie panny zostały odrzucone, bo nie miały daru języków, ani społeczności z Bogiem. To nie jest prawdą, bo "poza wyznawcami kalwinizmu", każdy ma wolną wolę i sam decyduje co robi, a czego nie robi. Znam wielu chrześcijan, którzy bezspornie narodzili się na nowo i wiedzą, co mówi Bóg, ale nigdy nie wzięli własnego krzyża, dlatego ich umysły wciąż są nieprzemienione, wciąż myślą egoistycznie, a ich życiem wciąż rządzą cielesne namiętności, dlatego zawsze odwołują się do służby (własnych dokonań), teologii (myśli ludzkiej) oraz do racjonalnego myślenia. Tacy zawsze są ślepi duchowo i rzadko kiedy widzą potrzeby innych. Jeśli człowiek nie jest wewnętrznie przemieniony i nadal jest egoistą, to nie pomoże drugiej osobie nawet wtedy, gdy będzie widział jej problem i słyszał Boży głos, bo zawsze znajdzie sobie jakąś racjonalną wymówkę. Doświadczyłem tego wiele razy, ponieważ przez 6 lat po nawróceniu też byłem bardzo biedny i Bóg przestrzegał mnie przed takim postępowaniem, pokazując mi obłudę cielesnych wierzących.

W zborze wszyscy mówią tak samo, bo wiedzą, co należy mówić, ale to nie znaczy, że tak samo widzi nas Jezus, bo to nie nasze słowa dowodzą z którym światem się identyfikujemy, tylko nasze czyny. Dlatego w Biblii nigdzie nie pisze, że Bóg musi ci powiedzieć, abyś komuś pomógł - bo miłowanie bliźnich nie jest w Nowym Przymierzu opcją, tylko przykazaniem. Bóg ci najwyżej powie, jak masz pomóc danej osobie lub ile czego masz jej dać. Dlatego apostoł Jan zadaje retoryczne pytanie: „Czy Boża miłość agape trwa w człowieku, który mając dobra tego świata i widząc brata w potrzebie, zamyka przed nim swoje serce?” (1J 3:17). Oczywiście, że nie! W ten sposób Bóg cię testuje, czy postępujesz zgodnie z Jego wolą wobec tych najmniejszych - bo społeczność z Bogiem nie polega jedynie na modleniu się, czytaniu Biblii, służbie i oddawaniu dziesięciny (bo to robią też faryzeusze), tylko na czynieniu każdego słowa, które wyszło z ust Boga (Mt 4:4).

Czy wiesz, co Bóg chce przekazać odrodzonym ludziom w Liście Jakuba 2:26, gdzie napisano: „Jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa” (Jk 2:26)? Bóg tutaj mówi, że martwa wiara cię nie zbawi, bo taką wiarę ma nawet szatan i demony, dlatego „ci, którzy skąpo sieją, skąpo żąć będą i jaką miarą mierzą innych, taką i ich zmierzą”. Pewnego dnia Jezus ujawni, co bezinteresownie uczyniłeś dla tych, których Bóg postawił na twojej drodze i wtedy od twoich uczynków będzie zależało, czy usłyszysz: „Pójdź i odziedzicz Królestwo, przygotowane dla ciebie od założenia świata”, czy: „Idź precz w ogień wieczny, zgotowany dla diabła i jego posłańców” (Mt 25:35 i 41).

Jeśli twoja wiara jest martwa, to skończysz tam, gdzie diabeł i jego posłańcy. Tak samo nikt nie otrzyma zapłaty za pożyczanie pieniędzy potrzebującym lub wykorzystywanie ich pod pozorem udzielania pomocy, bo to nie są akty bezinteresownej miłości agape, tylko zwykłe geszefty. Przeczytaj sobie 13 rozdział 1 Listu do Koryntian, w którym apostoł Paweł mówi, kim w oczach Boga jest chrześcijanin, który nie upodabnia się do Jezusa i nie ma w sobie Bożej miłości agape.

KTO WIĘC JEST GŁUPIĄ PANNĄ ?

Najprostsze wyjaśnienie, kim są głupie panny znajdziesz w Ewangelii Mateusza 7:21-26 i 25:41-46. Pierwszy fragment wskazuje na usługujących, którzy działają niezgodnie z Bożymi zasadami, dlatego otrzymają surowszy wyrok (Jk 3:1), a drugi fragment mówi o wierzących, którzy ignorują potrzebujących, bo wciąż prowadzą egoistyczny styl życia. Więc w obydwu przypadkach nie chodzi tu o relację z Jezusem, tylko o uczynki. Dlatego zgodnie Listem do Rzymian 8:1 (TNP, BG, UBG, BB, GOETZE), do głupich panien można zaliczyć wszystkie odrodzone osoby, które będąc w Chrystusie Jezusie nie żyją tak, jak uczy Duch Święty, bo bardziej miłują życie według ciała.

01. To ci, których sprawiedliwość jest mniejsza od sprawiedliwości faryzeuszów i uczonych w Piśmie (Mt 5:20), bo znają słowa Jezusa, ale nie wykonują ich. Imprezowicze, pijacy, rozpustnicy, złodzieje, wszetecznicy, bałwochwalcy (chciwcy) i oszczercy wrogo nastawieni do innych, którzy wywołują konflikty z zazdrości lub nienawiści do innych, oraz manipulanci mający nieczyste intencje, którzy knują i niszczą innych z powodu swoich religijnych ambicji (Mt 7:26; 1Kor 6:9-10; Gal 5:19-21).

02. Egoiści, którym Jezus dał się poznać, ale nadal żyją dla samych siebie (Mt 25:29-46; Mk 13:22).

03. Chciwcy i zdziercy służący mamonie (Łk 13:26-28, 1Tm 6:9; 1J 2:16, Kol 3:5-6; Obj 22:15).

04. Źli słudzy, którzy marnują otrzymane talenty lub używają ich dla własnej chwały (Mt 25:24-30).

05. Osoby, które w Ciele Chrystusa tworzą hierarchie i wewnętrzne kręgi (Gal 5:19-21).

06. Uzurpatorzy, którzy podają się za sługi Chrystusa, aby z pobożności ciągnąć zyski (2Kor 11:13).

07. Pastorzy, kaznodzieje i starsi, którzy postępują niezgodnie ze Słowem Bożym (Mt 7:22-23).

08. Fałszywi nauczyciele, którzy czynią nieprawość, poprzez ujmowanie lub dodawanie czegoś do nauki apostołskiej (2Kor 11; 1Ptr 2).

09. Uczniowie fałszywych nauczycieli, którzy kłamstwo miłują bardziej niż prawdę (Obj 2:23).

10. Wszyscy, którzy wypadli z łaski, bo wyrzekli się prawdy i wrócili do prawa lub do martwych tradycji religijnych (Gal 4:9 i 5:4).

Ludziom, którzy nie osądzają samych siebie, pozostaje złudna wiara w nieutralność zbawienia.

Mając te obietnice, wypełniaj swoje uświęcenie w bojaźni Bożej, oczyszczając swoje ciało i ducha z wszelkich nieczystości (2Kor 7:1). W owym dniu wielu będzie mówić: Panie, Panie, czyż w Twoim imieniu nie prorokowaliśmy, nie wypędzaliśmy demonów i nie uczyniliśmy wielu cudów? A wtedy im powiem: Nigdy was nie znałem, odejdźcie precz ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość. Każdy, kto słucha moich słów i wykonuje je, jest uznany za mądrego człowieka, który buduje swój dom na trwałym fundamencie. I gdy spadł gwałtowny deszcz i wezbrały rzeki i uderzyły weń silne wiatry, to nie runął, bo był zbudowany na trwałym fundamencie. A każdy, kto słucha moich słów, ale ich nie wykonuje, będzie przyrównany do głupca, który budował dom na piasku (Mt 7:13-26).

Zyskuj sobie przyjaciół niesprawiedliwą mamoną, aby pod koniec przyjęli cię do wiecznych przybytków (Łk 16:9). Nie troszcz się i nie mów: Co będę jadł, albo co będę pił, albo w co się odzieję? O to wszystko zabiegają poganie. Twój Ojciec wie, że tego wszystkiego potrzebujesz. Szukaj najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie ci dodane (Mt 6:31-33).

Nie upijaj się winem, które powoduje rozwiązłość, tylko napełniaj się Duchem i rozważaj psalmy, hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając Panu w swoim sercu, i zawsze za wszystko dziękuj Bogu Ojcu, w imieniu naszego Pana, Jezusa Chrystusa, unizając się przed innymi w bojaźni Chrystusowej (Ef 5:18-21). Uważaj też, aby twoje serce nie było owładnięte obżarstwem, pijaństwem lub troską o to życie, aby ten dzień cię nie zaskoczył niczym sidło, jak wszystkich mieszkańców ziemi. Czuwaj więc, modląc się w każdym czasie, by uznano cię za godnego, abys mógł stanąć przed Synem Człowieczym i uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić (Łk 21:35-36). Bo przy końcu świata będzie tak, jak podczas zbierania i palenia kąkol. Wtedy Syn Człowieczy pošle swoich aniołów i zbiorą z Jego królestwa wszystkich gorszyieli, oraz tych, którzy dopuszczają się nieprawości, i wrzucą ich do pieca ognistego, gdzie będzie płacz i zgrzytanie zębami. Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w Królestwie swojego Ojca (Mt 13:40-43).

Podczas przyjścia Syna Człowieczego będzie tak samo, jak za czasów Noego. Przed potopem ludzie jedli, pili, żenili się i wydawali za mąż, aż do dnia, w którym Noe wszedł do arki. I nawet się nie spo-strzegli, kiedy potop zabrał ich wszystkich. Tak samo będzie podczas przyjścia Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie na roli - jeden będzie zabrany, a jeden pozostawiony. Dwie będą mlec ziarno na żarnach - jedna będzie zabrana, a jedna pozostawiona. Czuwaj więc, bo nie wiesz, o której godzinie przyjdzie twój Pan (Mt 24:37-44). Bo gdy Pan zamknie bramę, a ty zostaniesz na zewnątrz i będziecie pukać w bramę, mówiąc: Panie, otwórz nam; wtedy on odpowie: Nie wiem skąd jesteście. Wówczas będziesz mówić: Jadałem i piłem przed tobą i nauczałeś mnie Twoich dróg, wtedy On powie: Nie wiem, kim jesteście, odejdźcie ode mnie wszyscy czyniący nieprawość. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębami, gdy ujrzysz Abrahama, Izaaka i Jakuba i wszystkich proroków w Królestwie Bożym, a sam zostaniesz odrzucony (Łk 13:25-28).

W owym dniu będą śpiewać w ziemi judzkiej tę pieśń: Mamy potężne miasto. On wznioł wały i basz-ty dla naszego ocalenia. Otwórzcie bramy, niech wejdzie do niego naród sprawiedliwy, który dochowuje wierności! Tego, którego umysł jest stały zachowujesz w doskonałym pokoju, ponieważ Tobie ufał. Ufajcie po wsze czasy Jahwe, bo nasz Pan jest skałą wieczną (Iz 26:1-4). Weselmy się i radujmy się, i oddajmy Bogu chwałę, gdyż nastalo wesele Baranka, bo jego oblubienica przygotowała się i dano jej przyoblec czysty lśniący bisior, a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych (Obj 19:7-8).

Kto ma uszy, niechaj słucha!